

János apostolnak közönséges első levele

1.

1. A mi kezdettől fogva vala, a mit hallottunk, a mit szemeinkkel láttunk, a mit szemléltünk, és kezeinkkel illettünk, az életnek Ígétéjéről.

Ján. 1,1., Ján. 1,3., Ján. 1,14., 2 Pét. 1,16., Luk. 24,39., Ján. 20,20., Ján. 20,27., Ján. 20,28.

2. (És az élet megjelent és láttuk és tanubizonyoságot teszünk róla és hirdetjük néktek az örök életet, a mely az Atyánál vala és megjelent nekünk;)

Ján. 1,4., Ján. 17,3.

3. A mit hallottunk és láttunk, hirdetjük néktek, hogy néktek is közösségtek legyen velünk, és pedig a mi közösségünk az Atyával és az ő Fiával, a Jézus Krisztussal.

Ján. 17,21.

4. És ezeket azért írjuk néktek, hogy örömetek teljes legyen.

Ján. 15,11., Ján. 16,24., 2 Ján. 1,12.

5. És ez az az üzenet, a melyet tőle hallottunk és hirdetünk néktek, hogy az Isten világosság és nincsen ő benne semmi sötétség.

Ján. 1,9., Ján. 8,12., Jak. 1,17.

6. Ha azt mondjuk, hogy közösségünk van vele, és sötétségben járunk; hazudunk és nem az igazságot cselekeszszük.

7. Ha pedig a világosságban járunk, a mint ő maga a világosságban van: közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.

Zsid. 9,14., Jel. 1,5., Jel. 7,14.

8. Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűn mi bennünk, magunkat csaljuk meg és igazság nincsen mi bennünk.

Péld. 20,9., Préd. 7,20.

9. Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól.

Péld. 28,13.

10. Ha azt mondjuk, hogy nem vétkeztünk, hazuggá teszszük őt, és az ő ígéje nincsen mi bennünk.

Préd. 7,20.

2.

1. Én fiacskáim, ezeket azért írom néktek, hogy ne vétkezzetek. És ha valaki vétkezik, van Szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus.

Róm. 8,34., Zsid. 7,25.

2. És ő engesztelő áldozat a mi vétkeinkért; de nemcsak a mienkért, hanem az egész világért is.

1 Ján. 4,10., Róm. 3,25., Kol. 1,20., Ján. 4,42.

3. És arról tudjuk meg, hogy megismertük őt, ha az ő parancsolatait megtartjuk.

Ján. 13,34., Ján. 13,35.

4. A ki ezt mondja: Ismerem őt, és az ő parancsolatait nem tartja meg, hazug az, és nincs meg abban az igazság.

1 Ján. 1,6., 1 Ján. 1,8., 1 Ján. 4,20.

5. A ki pedig megtartja az ő beszédét, abban valósággal teljessé lett az Isten szeretete. Erről tudjuk meg, hogy ő benne vagyunk;

1 Ján. 4,12., 1 Ján. 4,13., Ján. 13,35., Ján. 14,21., Ján. 14,23.

6. A ki azt mondja, hogy ő benne marad, annak úgy kell járnia, a mint ő járt.

Ján. 15,4., Ján. 15,5., Ján. 13,15., Ján. 13,34.

7. Atyámfiai, nem új parancsolatot írok néktek, hanem régi parancsolatot, a mely előttek volt kezdettől fogva; a régi parancsolat az íge, a melyet hallottatok kezdettől fogva.

3 Móz. 19,18., 1 Ján. 3,11., 2 Ján. 1,5.

8. Viszont új parancsolatot írok néktek, a mi igaz ő benne és ti bennetek; mert a sötétség szűnni kezd, és az igaz világosság már fénylik.

Ján. 13,34., Róm. 13,12., Eféz. 5,8., Ján. 1,4., Ján. 1,9., Ján. 8,12.

9. A ki azt mondja, hogy a világosságban van, és gyűlöli az ő atyafiát az még mindig a sötétségben van.

10. A ki szereti az ő atyjafiát a világosságban marad, és nincs benne botránkozásra való.
1 Ján. 3,14., 1 Ján. 3,15.
11. A ki pedig gyűlöli az ő atyjafiát, a sötétségben van, és a sötétségben jár, és nem tudja hová megy, mert a sötétség megvakította az ő szemeit.
1 Ján. 3,14., Róm. 14,13.
12. Írok néktek, gyermekek, mert a ti bűneitek megbocsáttattak az ő nevéért.
Luk. 24,47., Csel. 2,38., Csel. 4,12., Csel. 13,38.
13. Írok néktek atyák, mert megismertétek azt, a ki kezdettől fogva van. Írok néktek ifjak, mert meggyőztétek a gonoszt. Írok néktek fiacskák, mert megismertétek az Atyát.
14. Írtam néktek atyák, mert megismertétek azt, a ki kezdettől fogva van. Írtam néktek ifjak, mert erősek vagytok, és az Isten ígéje megmarad bennetek, és meggyőztétek a gonoszt.
Ján. 1,1.
15. Ne szeressétek a világot, se azokat, a mik a világban vannak. Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete.
Mát. 6,24., Luk. 16,13., Jak. 4,4.
16. Mert mindaz, a mi a világban van, a test kívánsága, és a szemek kívánsága, és az élet kérdése nem az Atyától van, hanem a világból.
17. És a világ elmúlik, és annak kívánsága is; de a ki az Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké.
1 Kor. 7,31., Jak. 1,10., Jak. 4,14., 1 Pét. 1,24., 1 Pét. 1,25., 2 Pét. 3,10., Mát. 7,21.
18. Fiacskáim, itt az utolsó óra; és a mint hallottatok, eljő, így most sok antikrisztus támadt; a honnan tudjuk, hogy itt az utolsó óra.
Mát. 24,5., Mát. 24,24., Csel. 20,29., 2 Thess. 2,3., 2 Ján. 1,7.
19. Közülünk váltak ki, de nem voltak közülünk valók; mert ha közülünk valók lettek volna, velünk maradtak volna; de hogy nyilvánvalóvá legyen felőlük, hogy nem mindnyájan közülünk valók.
Csel. 20,30.
20. És néktek kenetetek van a Szentttől, és mindent tudtok.
2 Kor. 1,21., Ján. 14,26.
21. Nem azért írtam néktek, mivel nem ismeritek az igazságot, hanem mivel ismeritek azt, és mivel semmi sincsen az igazságból, a mi hazugság.
22. Ki a hazug, ha nem az, a ki tagadja hogy a Jézus a Krisztus? Ez az antikrisztus, a ki tagadja az Atyát és a Fiút.
1 Ján. 4,3., 2 Ján. 1,7.
23. Senkiben nincs meg az Atya, a ki tagadja a Fiút. A ki vallást tesz a Fiúról, abban az Atya is megvan.
1 Ján. 4,15., Ján. 5,23.
24. A mit azért ti kezdettől hallottatok, az maradjon meg bennetek. Ha bennetek marad az, a mit kezdettől fogva hallottatok, ti is az Atyában és a Fiúban maradtok.
25. És az az ígéret, a melyet ő ígért nekünk: az örök élet.
26. Ezeket írtam néktek azok felől, a kik elhíttetnek titeket.
27. És az a kenet, a melyet ti kaptatok tőle, bennetek marad, és így nincs szükségetek arra, hogy valaki tanítson titeket; hanem a mint az a kenet megtanít titeket mindenre, úgy igaz is az és nem hazugság, és a miként megtanított titeket, úgy maradjatok ő benne.
1 Ján. 2,20., Ján. 14,26., Ján. 16,13., Jer. 31,34.
28. És most, fiacskáim, maradjatok ő benne; hogy mikor megjelenik, bizodalmunk legyen, és meg ne szégyenüljünk előtte az ő eljövetelekor.
29. Ha tudjátok, hogy ő igaz, tudjátok, hogy a ki az igazságot cselekszi, az mind tőle született.

3.

1. Lássátok milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya, hogy Isten fiainak neveztetünk! A világ azért nem ismer minket, mert nem ismerte meg őt.
Ján. 1,12., Gal. 4,5., Ján. 16,3., Ján. 17,25.

2. Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, és még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De tudjuk, hogy ha nyilvánvalóvá lesz, hasonlókká leszünk Ő hozzám; mert meg fogjuk őt látni, a mint van.

Róm. 8,17., 2 Kor. 3,18., Fil. 3,21., Kol. 3,4.

3. És a kiből megvan ez a reménység Ő iránta, az mind megtisztítja ő magát, a miképpen Ő is tiszta.
2 Kor. 7,1.
4. Valaki a bűnt cselekszi, az a törvénytelenéget cselekszi; a bűn pedig a törvénytelenég.
5. És tudjátok, hogy ő azért jelent meg, hogy a mi bűneinket elvegye; és ő benne nincsen bűn.
Ésa. 53,4., Ésa. 53,5., Ésa. 53,9., 1 Tim. 1,15., 1 Pét. 2,22., 1 Pét. 2,24., 2 Kor. 5,21.
6. A ki ő benne marad, egy sem esik bűnbe; a ki bűnbe esik, egy sem látta őt, sem meg nem ismerte őt.
1 Ján. 5,18., Róm. 6,14.
7. Fiacskáim! senki el ne hitessen benneteket: a ki az igazságot cselekszi, igaz az, a miként Ő is igaz:
1 Ján. 2,29.
8. A ki a bűnt cselekszi az ördögből van; mert az ördög kezdettől fogva bűnben leledzik. Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.
Ján. 8,44.
9. Senki sem cselekszik bűnt, a ki az Istentől született, mert benne marad annak magva; és nem cselekedhetik bűnt, mivelhogy Istentől született.
1 Ján. 5,18., 1 Pét. 1,23.
10. Erről ismerhetők meg az Isten gyermekei és az ördög gyermekei: a ki igazságot nem cselekszik, az egy sem az Istentől való, és az sem, a ki nem szereti az ő atyjafiát.
1 Ján. 4,8.
11. Mert ez az üzenet, a melyet kezdettől fogva hallottatok, hogy szeressük egymást;
1 Ján. 2,7., 2 Ján. 1,5., Ján. 13,34., Ján. 15,12.
12. Nem úgy, mint Kain, aki a gonosztól vala, és meggyilkolá az ő testvérét. És miért gyilkolta meg azt? Mivel az ő cselekedetei gonoszok valának, a testvérei pedig igazak.
1 Móz. 4,8., Ján. 8,44., Zsid. 11,4.
13. Ne csodálkozzatok atyámfiai, ha gyűlöl titeket a világ!
Ján. 15,18., Ján. 15,19., Ján. 17,14.
14. Mi tudjuk, hogy általmentünk a halálból az életbe, mert szeretjük a mi atyánkfiait. A ki nem szereti az ő atyjafiát, a halálban marad.
1 Ján. 2,9.
15. A ki gyűlöl az ő atyjafiát, mind embergyilkos az: és tudjátok, hogy egy embergyilkosnak sincs örök élete, a mi megmaradhatna ő benne.
Mát. 5,21., Mát. 5,22.
16. Arról ismertük meg a szeretetet, hogy Ő az ő életét adta érettünk: mi is kötelesek vagyunk odaadni életünket a mi atyánkfiaiért.
Ján. 10,11., Ján. 15,13., Róm. 5,8.
17. A kinek pedig van miből élnie e világon, és elnézni, hogy az ő atyjafia szükségben van, és elzárja attól az ő szívét, miképpen marad meg abban az Isten szeretete?
Jak. 2,15., Jak. 2,16.
18. Fiacskáim, ne szóval szeressünk, se nyelvvel; hanem cselekedettel és valósággal.
19. És erről ismerjük meg, hogy mi az igazságból vagyunk, és így tesszük bátorosakká ő előtte a mi szíveinket.
20. Hogy ha vádol minket a szív, mivelhogy nagyobb az Isten a mi szívünknel, és mindent tud.
21. Szeretteim, ha szívünk nem vádol minket, bizodalunk van az Istenhez;
22. És akármit kérjünk, megnyerjük tőle, mert megtartjuk az ő parancsolatait, és azokat cselekeszszük, a mik kedvesek előtte.
1 Ján. 5,14., Zsolt. 10,17., Zsolt. 34,16., Zsolt. 145,19., Péld. 15,29., Jer. 29,12., Mát. 7,8., Mát. 21,22., Márk. 11,24., Luk. 11,9., Ján. 9,31., Ján. 14,13., Ján. 15,7., Ján. 16,23., Jak. 1,5., Jak. 5,16.
23. Ez pedig az ő parancsolata, hogy higyjünk az ő Fiának, a Jézus Krisztusnak nevében, és szeressük egymást, a mint megparancsolta nekünk.
Ján. 6,29., Ján. 13,34.
24. És a ki az ő parancsolatait megtartja, az Ő benne marad és Ő is abban; és abból ismerjük meg, hogy bennünk marad, abból a Lélekből, a melyet nekünk adott.
Ján. 14,23., 1 Ján. 2,27., Róm. 8,9.

4.

1. Szeretteim, ne higgyetek minden léleknek, hanem próbáljátok meg a lelkeket, ha Istentől vannak-é; mert sok hamis próféta jött ki a világba.

Mát. 7,15., 1 Thess. 5,21.

2. Erről ismerjétek meg az Isten Lelkét: valamely lélek Jézust testben megjelent Krisztusnak vallja, az Istentől van;

3. És valamely lélek nem vallja Jézust testben megjelent Krisztusnak, nincsen az Istentől: és az az antikrisztus lelke, a melyről hallottátok, hogy eljő; és most e világban van már.

1 Ján. 2,22., 2 Ján. 1,7.

4. Ti az Istentől vagytok fiacskáim, és legyőztétek azokat; mert nagyobb az, a ki bennetek van, mint az, a ki e világban van.

5. Azok a világból valók; azért a világ szerint beszélnek, és a világ hallgat rájuk.

Ján. 3,31.

6. Mi az Istentől vagyunk: a ki ismeri az Istent, hallgat reánk, a ki nincsen az Istentől, nem hallgat reánk. Erről ismerjük meg az igazságnak lelkét és a tévelygésnek lelkét.

Ján. 8,47.

7. Szeretteim, szeressük egymást: mert a szeretet az Istentől van; és mindaz, a ki szeret, az Istentől született, és ismeri az Istent.

8. A ki nem szeret, nem ismerte meg az Istent; mert az Isten szeretet.

1 Ján. 3,10., 1 Ján. 4,16.

9. Az által lett nyilvánvalóvá az Isten szeretete bennünk, hogy az ő egyszülött Fiát elküldte az Isten e világra, hogy éljünk általa.

Ján. 3,16.

10. Nem abban van a szeretet, hogy mi szerettük az Istent, hanem hogy ő szeretett minket, és elküldte az ő Fiát engesztelő áldozatul a mi bűneinkért.

1 Ján. 2,2., Róm. 3,25.

11. Szeretteim, ha így szeretett minket az Isten, nekünk is szeretnünk kell egymást.

1 Ján. 3,16., Mát. 18,33., Ján. 15,12., Ján. 15,13.

12. Az Istent soha senki nem látta: Ha szeretjük egymást, az Isten bennünk marad, és az ő szeretete teljessé lett bennünk:

Ján. 1,18., 1 Ján. 2,5.

13. Erről ismerjük meg, hogy benne maradunk és ő mibennünk; mert a maga Lelkéből adott minékünk.

1 Ján. 3,24.

14. És mi láttuk és bizonyoságot teszünk, hogy az Atya elküldte a Fiút a világ üdvözítőjéül.

1 Ján. 1,1., Ján. 1,14.

15. A ki vallja, hogy Jézus az Istennek Fia, az Isten megmarad abban, és ő is az Istenben.

1 Ján. 2,23.

16. És mi megismertük és elhittük az Istennek irántunk való szeretetét. Az Isten szeretet; és a ki a szeretetben marad, az Istenben marad, és az Isten is ő benne.

1 Ján. 4,8.

17. Azzal lesz teljessé a szeretet közöttünk, hogy bizodaljunk van az ítélet napjához, mert a mint ő van, úgy vagyunk mi is e világban.

1 Ján. 2,28., 1 Ján. 3,19., 1 Ján. 3,21., 1 Pét. 1,15.

18. A szeretetben nincsen félelem; sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet, mert a félelem gyötrellemmel jár: a ki pedig fél, nem lett teljessé a szeretetben.

19. Mi szeressük őt; mert ő előbb szeretett minket!

Ján. 15,16.

20. Ha azt mondja valaki, hogy: Szeretem az Istent, és gyűlöli a maga atyjafiát, hazug az: mert a ki nem szereti a maga atyjafiát, a kit lát, hogyan szeretheti az Istent, a kit nem lát?

1 Ján. 2,4., 1 Ján. 3,17.

21. Az a parancsolatunk is van ő tőle, hogy a ki szereti az Istent, szeresse a maga atyjafiát is.

1 Ján. 3,11., 1 Ján. 3,23., Ján. 13,34.

5.

1. Mindaz, a ki hiszi, hogy Jézus a Krisztus, Istentől született; és mindaz, a ki szereti a szülőt, azt is szereti, a ki attól született.

1 Ján. 4,2., 1 Ján. 4,15., Ján. 1,12., Ján. 1,13.

2. Abból ismerjük meg, hogy szeretjük az Isten gyermekeit, hogyha az Istent szeretjük, és az ő parancsolatait megtartjuk.

3. Mert az az Isten szeretete, hogy megtartjuk az ő parancsolatait; az ő parancsolatai pedig nem nehezek.

Ján. 14,15., Ján. 14,23., Ján. 15,10., Mát. 11,30.

4. Mert mindaz, a mi az Istentől született, legyőzi a világot; és az a győzelem, a mely legyőzte a világot, a mi hittünk.

1 Ján. 4,4., Ján. 16,33., Róm. 8,37.

5. Ki az, a ki legyőzi a világot, ha nem az, a ki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia?!

6. Ez az, a ki víz és vér által jó vala, Jézus a Krisztus; nemcsak a vízzel, hanem a vízzel és a vérral. És a Lélek az, a mely bizonytságot tesz, mert a Lélek az igazság.

Ján. 19,34.

7. Mert hárman vannak, a kik bizonytságot tesznek a mennyben, az Atya, az Íge és a Szent Lélek: és ez a három egy.

Mát. 28,19.

8. És hárman vannak, a kik bizonytságot tesznek a földön, a Lélek, a víz és a vér; és ez a három is egy.

9. Ha elfogadjuk az emberek bizonytságtételét, az Isten bizonytságtétele nagyobb: mert az Isten bizonytságtétele az, a melylyel bizonytságot tett az ő Fiáról.

Ján. 5,37., Ján. 8,17., Ján. 8,18.

10. A ki hisz az Isten Fiában, bizonytságtétele van önmagában. A ki nem hisz az Istennek, hazuggá tette őt; mert nem hitt abban a bizonytságtételben, a melylyel bizonytságot tett Isten az ő Fiáról.

Róm. 8,16., Gal. 4,6.

11. És ez az a bizonytságtétel, hogy örök életet adott nekünk az Isten és ez az élet az ő Fiában van.

Ján. 1,4.

12. A kié a Fiú, azé az élet: a kiből nincs meg az Isten Fia, az élet sincs meg abban.

Ján. 3,36.

13. Ezeket írtam néktek, a kik hisztek az Isten Fiának nevében, hogy tudjátok meg, hogy örök életetek van, és hogy higgyetek az Isten Fiának nevében.

Ján. 20,31.

14. És ez az a bizodalom, a melylyel ő hozzá vagyunk, hogy ha kérünk valamit az ő akarata szerint, meghallgat minket:

1 Ján. 3,22.

15. És ha tudjuk, hogy meghallgat bennünket, akármit kérünk, tudjuk, hogy megvannak a kéréseink, a melyeket kértünk ő tőle.

16. Ha valaki látja, hogy az ő atyjafia vétkezik, de nem halálos bűnt, könyörögjön, és az Isten életet ad annak, a ki nem halálos bűnnel vétkezik. Van halálos bűn; nem az ilyenért mondom, hogy könyörögjön.

Mát. 12,31., Mát. 12,32., Zsid. 6,4., Zsid. 6,6.

17. Minden igazságtalanság bűn; de van nem halálos bűn is.

1 Ján. 3,4.

18. Tudjuk, hogy valaki Istentől született, nem vétkezik: hanem a ki Istentől született, megőrzi magát, és a gonosz nem illeti őt.

1 Ján. 3,6., 1 Ján. 3,9.

19. Tudjuk, hogy Istentől vagyunk, és az egész világ a gonoszságban vesztegel.

20. De tudjuk azt is, hogy az Isten Fia eljött, és értelmet adott nekünk arra, hogy megismerjük az igazat, és hogy mi az igazban, az ő Fiában, a Jézus Krisztusban vagyunk. Ez az igaz Isten és az örök élet.

Luk. 24,25., Róm. 9,5., Ján. 17,3.

21. Fiaskáim, oltalmaztatók meg magatokat a bálványoktól. Ámen!

1 Kor. 6,9., 1 Kor. 10,14., 1 Pét. 4,3.